

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Σ. Π.

Μία 'Αθηναία πού έπαγγέλεται τήν ρομαντική χωρίς νά τό λήη και τόσον ή ψυχή της' περνά τόν περισσότερο καιρό σ' ένα ώραίο νησί του όποιου όμως ή κίνησης δέν εινε άρχητη γιά νά ποιήλλη τό πρόγραμμά μιάς κοσμικής Δεσποινίδος. Πρό όλίγων μηνών ήτο στό Παρίσι και εις άντίδρασιν τής τόσον ευχάριστου άλλαγής ελεγε τή μονότονη διαμονήν εις τό ρομαντικό νησί της. "Όταν εινε στάς 'Αθήνας παρευρίσκαται παν'ού, θέατρα, συναυλίες, ντάνσιנג. Έχει πολύ μωδέρνο έξωτερικόν, μαλλιά κομμεία, κλπινζει, ντύνεται νόστιμα, φιλολογεί, Εινε κόρη μεγάλου ποιητού μας.

‘Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τήν παρελθούσαν Τρίτην δεξιώσεις-ράουτ παρά τῷ κ. και τῇ κ. Μακκά σέ όλιγαίρων φιλικόν κύκλον. 'Ο άρμονικός διάκοσμος τών άιθουσών συντελοώσεν εις τό νά εινε πλέον ευχάριστη και ξεκουραστική ή κουβέντα.

— Παρευρέθησαν κ. και κ. Γουλιμή πολύ έκφραστική φυσιογνωμία μέ μαύρη κρηνή τουαλέττα, κ. και κ. Μακρή, κ. Τούτσου μαύρη καλαίσθητη τουαλέττα, Δίς Χασιώτη πολύ ευχάριστη συνομηλίτριά, κ. και κ.Ι. Παπαγιαννοπούλου τουαλέττα μπῆξ δαντέλλα, κ. και κ. 'Αργυροπούλου τουαλέττα πράσινη, κ. Βασιλειάδη τουαλέττα μελανόλευκη, Δίς Σταύρου τουαλέττα κόκκινη, κ. Καντιά, κ. και Δίς Σακορράφου ώρασιότατη μέ φόρεμα άπλουστάτον κίτρινο.

— Τήν παρελθούσαν Τετάρτην δεξιώσεις παρά τῇ κ. 'Αθανασίου. Πολυτελείς άιθουσαι πού τίς χαρακτηρίζει καλαίσθησια.

— Παρευρέθησαν μεταξύ άλλων κ. και κ. Παπαδημητρίου, κ. και κ. Ι. Παπαγιαννοπούλου, κ. Μιχάλου, Δες Ταχμιτζή, κ. και Δες Μεξίκη κτλ.

— Τό παρελθόν Σάββατον γάρντεν-πάρτυ παρά τῷ κ. και τῇ κ. Ν. Μακκά, εις τόν κήπον τῆς ώραιάς Φαληγηκῆς έπαυλώσ τών.

— Τους κεκλημένους έδέχθη ή οικοδέσποινα βοηθηουμένη υπό τῆς νοστιμιωτάτης θυγατρός της Δος 'Ιρεν Μακκά.

— Παρευρέθησαν μεταξύ άλλων κ. και κ. Παπαδημητρίου, κ. και κ. Παπαγιαννοπούλου, κ. Μιχάλου, Δες Ταχμιτζή, κ. και Δες Μεξίκη.

— Τήν παρελθούσαν Δευτέραν γάρντεν-πάρτυ παρά τῷ κ. και τῇ κ. Πουλοπούλου. 'Η οικοδέσποινα έδέχετν τους κεκλημένους φέρουσα μίαν καλαίσθητον τουαλέτταν γκρι-άρζάν μέ δαντέλλες όμοιόχρωμες, βοηθηουμένη υπό τῆς κομψοτάτης θυγατρός της φερουσῆς τουαλέττα έξαισίαν πράσινη σιφρόν γαρνιρισμένη μέ δαντέλλες όμοιόχρωμες.

— Ένα μουκέτο άπό φρεσκοκομμένα λουλούδια ή Δίς Κυριακίδη τουαλέττα ροζ-τραζέ μουσελίνα και καπέλλο ψάνθινον στόν ίδιο τόνο, Δίς 'Αντωνοπούλου τουαλέττα αιδερα άπό μουσελίνας λευκές και έμπριμέ λευκή και ροζ λουλούδια, Δίς Γ. Κριεζή τουαλέττα ζωρζέττ βιολέ-ντέ-πάρι, μεγάλη καπελίν βολεξ, Δίς 'Ιατριδῆ τουαλέττα θαυμασία λευκή σιφρόν μέ μπῆξ δαντέλλες.

— Τό Σάββατον έσπερίς παρά τῷ κ. και τῇ κ. Ν. Νεγρεπόντῆ πρὸς τιμήν του μεγάλου Γερμανοῦ συνθέτου Ριχάρδου Στράους.

— Ένα ξεχωριστό άπόγευμα τήν παρελθούσαν Τετάρτην σέ μικρόν φιλικόν κύκλον κεκλημένων παρά τῷ κ. και τῇ κ. Δ. Λοβέρδου εις τήν μαγευτικήν έξοχή των και εις τό φημισμένο καλλιτεχνικό σπήνι μέ τόν γραφικώτατον και αἰθενικόν διάκοσμόν του.

— Χορευτικόν άπόγευμα τόν παρελθούσαν Τρίτην παρά τῷ κ. και τῇ κ. Δ. 'Αντωνιαδῆ. Μεταξύ τών κεκλημένων ήσαν κ. και Δίς Χαρσις διη τουαλέττα κομψή μουσελίνα κίτρινη, κ. και Δίς Harton τουαλέττα λουλουδένια ροζ και φυσικιά, κ. Κούλα πολύ ευμορφ φέρουσα τουαλέττα ροζ-μώβ σιφρόν, κ. και κ. 'Αντύπα μπῆξ, μουσελίνα και έμπριμέ μπῆξ και μαύρη, κ. Πετροπούλου, Δίς Μίνδλερ τουαλέττα μπουά-ντε-ροζ, κ. Γρυαρή τουαλέττα κ. μηή μωβ-ροζ, κ. Φερεινίου τουαλέττα μπλε-καστέλ.

— Αί 'Ιπποδρομιάι Κυριακής και Δευτέρας είχαν πολύ και έκλεκτό κόσμο. Τουαλέττες άρχητες πού προσείκκων γούστο και ένδιαφέρον. 'Από τίς κομψότερες εμφανίσεις Δίς Γρηγοριάδη έκ Κων/πόλεως, φόρεμα ιδιότυπον φουλάρι λευκό και μπλε μαντώ κρεπαλγκά, μπλε μέ κάπ, ντουμπλαρισμένη μπλε και άσπρο, ένα πολύ chic καπέλλο μπλε μαρέν.

— 'Άλλο γουστόζικο σύνολον κ. Rid φόρεμα και μαντώ παριζιάνικο μπλε μαρέν, και φόρεμα μπλε μουσελίνα έμπριμέ πολύ-χρωμον, Δίς 'Αναστασιάδη τουαλέττα φουλάρι άσπρο και κόκκινο, κάπ κόκκινη, καπέλλο καστόρι κόκκινο.

‘Η Μονταίν

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

ΚΑΙ ΣΥ ΕΧΕΙΣ ΔΙΚΙΟ!

Μιά φορά κ' ένα καιρό, στή μαnáρια έκείνη έποχή, πού οί Φράγκοι δέν είχαν άνακατευτεί άκόμη στά πράματα τῆς 'Ανατολής, και οί κατήδες, μέ δυό λόγιο, ξεδιάλωνε τών πιστών τίς διαφορές, κατα τόν ιερό νόμο (σερί), σέ μά πόλη τῆς 'Ανατολής ζούσε και δικαία ένας σοφός κατῆς.

Μιά μέρα έκεί πού καθότανε σταυροπόδι, άπάνω στό ντιβάνι του, πλησιάζει ένας άνθρωπάκος και του λέει :

— Σελάμ άλέκιμ, κατή έφέντη ! είμαι ό Βελῆς, ό γιουός του Χασάν.

— 'Αλέκιμ σελάμ, παλληκάρι μου! λέγε τί θέλεις ;

— Έχω, κατή έφέντη, μέ τόν 'Άλλῆ τόν ξάδερφό μου, μιάν ύπόθεσι, κ' ήθθα νά μάς ξεδιάλήσης.

— Λέγε μπακαλιόνι (νά δοῦμε).

‘Ο καλός μουσουλμάνος ; κάθησε τότε και του έξεθεσε τήν ύπόθεσί του.

— Χακκήν βάρ όγλουμί (έχεις δικιο παιδι μου), του λέει ό κατῆς και τότε στέλνει ευχαριστημένον.

Πρέπει νά σημειώσουμε, πώς τότες, έπειδή ό κατῆς άλλο βοηθό από τόν έαυτό του δέν ειχε, γιά νά μην έλχονται στά χέρια οί άντιδικοι (πράγμα πολύ φυσικό) ειχε διαράξει και πήγεινε ό κατήνος χωριστά και του έξεθετε τήν ύπόθεσί του. 'Ο κατῆς μέ τή σοφία του έβγαζε τήν άπόφασιν κ' αυτή εϊτανε τελεσίδικη, γιατί ό 'Άλλάχ έφροντιζε, χάριν τών πιστών του, νά φωτίζη τόν κατή, νά βγάξη πάντα δικαία τήν άπόφασιν.

Σέ λίγο πάει κ' ό 'Άλλῆ ό άντιδικοός του Βελῆ, και, γιά νά μην τά πολυλογήμε, διηγείται και αυτός τήν ίδια τήν ύπόθεσι, μέ μέ τῆ δική του τήν άποψιν.

— Έχεις δικιο, παιδι μου, του λέει κ' αἰτουνοῦ ό κατῆς, και τότε στέλνει ευχαριστημένον.

'Η γυναίκα του κατή, πού άκουσε και τους δυό πίσω άπ'τό κ'αφάσι του χαρεμοῦ, φυσικά άτόρησε και ρωτάει τόν άντρα της :

— Πώς γίνεται, έφέντη μου, νάχουνε και οί δυό τους δικιο, άφου εινε άντιδικοί ;

— Σενίνα χακκήν βάρ ! (Και συ έχεις δικιο !) τῆς άποκρίνεται τότε ό κατῆς.

Μένος Φιλήντας

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

"Όργωνε, πόνε, όργωνε μέ νύχια σιδερένια τό στήθος μου και άνοιγε βαθειά βαθειά πληγή. 'Όργωνε, πόνε ! ή καρδιά κ' άν εινε χωματινια, ειν όμως άκατάστρεφτη και καρπερή σαν γῆ !

"Όσο τό αλγετι σου βαθειά, βαθύτερα πηγάει, τόσο κ' από τά σπλάγχρα μου, τά μαύρα, φλογερά, ρωθώω νά βγαίνη δύναμι κρυφή κ' εύλογημένη και νά μέ πέρηη από τῆ γῆ σέ πύρινο φτερά.

'Εμπρός μου τότε άνοίγονται άγρόσιον κόσμοον κλάτη, του πόνου ή άτέλειωτη και στοιχειωμένη γῆ. 'Εκεί ό τοῦς ό έλευθερος, δλόφρωτο τό μάτι οδ νέας λούεται ζωῆς τῆ με στικῆ πηγῆ.

Γιατί αλήθεια έλευθερος έκείνος εινε μό.ο, πού ρωθῆει μέσ' στή σπλάγχρα του του πόνου τῆ φωτιά, πού δέν ελπίζει τίποτε, πού δέν φοβάται πόνο, και πού δέν έχει τίποτε στή γῆ νά χάση παιά.

Στή μυοτική του πόνου γῆ έκεί 'νε κ' ή αλήθεια. Γι' αυτό κ' όσα μάς μάγεον στόν κόσμο μιά φορά, τά βλέπουμε σαν ψεύτικα όρατα ποσομνθια, και σαν καπνό, σαν όνειρο, του κόσμου τῆ χαρά.

Στόν πόνῶ πρωτοοιωθόμε και τῆν άθανασία. 'Αν ένας χροός τῆς χαράς σαν μιά στιγμή πετι, του πόνου του άνηθινῶ τυχῆ μονάχα μιά αιώσιτης φαίνεται στό τουό μας έμπροστά.

"Όργωνε, πόνε ! ή ψυχή πετάει καθαρισμένη μέσ' από τό χαμῆνι σου σαν φως στόν ούρανῶ.

"Ετσι κ' ή φλόγα χύνεται και λάμπει κ' άνεβαίνει μέσ' άπ' τό κῆμα του καπνοῦ τό μαύρο, σκοτεινό !

‘Αριστ. Προβελέγγιος

“ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ”